

Elu paraneb iga aastaga

Pajusti algkooli ruumid, kuhu hiljuti kogunesid Ed. Vilde nimelise ühismajandi liikmed aastaaruande-valimiskoosolekule, kippusid vägisi kitsaks jääma. Inimesi tuli rohkesti, küll autodega, hobustega, jalgsi. Vähesed maldasid koju jääda. Koosoleku algul tehti kolhoosnikutele meeldiv üllatus: rajooni tarbijate kooperatiivide liit kinkis kolhoosile kui oma parimale kliendile televiisori.

Nüüd võis kolhoosi esimees sm. Lepassaar oma aruannet alustada.

«Kolhoosi tulud olid tänavu 4 364 932 rubla. . . Kui tulid kolhoosi esimeheks, öeldi, et oder siin üldse ei kasva. Mullu kogusime aga otra 17,9 ts ha-lt. 1955. aastal oli odrasaak 1,5 ts ha-lt. Teravilja keskmiseks saagiks ha kohta kujunes 13,8 ts. Kartulit saime ha-lt 118,9 ts. Lutserni all on 465 ha. Vähe aga kasvatame ristikut, kõigest 166 ha-l. Kõvasti on tõusnud loomakasvatuse toodang. Igalt lehmalt saime 3020 kg piima, 100 ha põllumajandusliku maa kohta aga 313 ts piima. Viimane arv on 1955. aasta omast poole suurem. Sealihha tuli 100 ha põllumaa kohta 42,9 ts. Praegu on kasvamas üle 1200 sea. Suveks peab nende arv suurenema 2500-ni.»

Kas rääkida veel arvudest, nagu 10,5 rubla raha tänavu normipäevale, 2,5 miljonit rubla ehitusteks 2 viimase aasta jooksul, 600.000 rubla puhaskasu hõberebasefarmist jne., või inimestest, kollektiivist. Pajatame viimastest.

«Mäletate, kuidas varem kolhoosi üldkoosolekutel riid-

lesime. Omavahel näaklesid spetsialistid, karjanaised, põllutöölised. Esimehele oli kõigil midagi ütlemist. Häbi tegime kolhoosi nimele.» Nii rääkis aastaaruande-valimiskoosolekul kolhoosnik sm. Nurkse. Tõsi, asjad varem olid tõesti halvad. Kolhoos ei olnud rajoonis küll kõige halvem, kuid elu seal edasi ka ei läinud.

«Ja nüüd. . . , nüüd meenu-tame seda aega kui halba unenägu. Koosolekutel ajame asjalikku, konkreetset juttu. Ohkkond on terve,» jätkab sm. Nurkse.

Reatöötajad, nagu sm. Nurkse, rääkisid kiitvalt kolhoosi spetsialistidest, esimehest sm. Lepassaarest.

Esimees aga: «Tänu teie tublidusele oleme jälle suure sammu edasi astunud.» Oigus on kõigil. Esimees peab lugu inimestest, tugevdab kollektiivi ja vastavalt sellele

hindab kollektiiv esimeest. Üksmeelses ja töökas kollektiivis kasvavad inimesed kiiresti, keegi ei taha eesrindlastest maha jääda. «Kes ei taha tööd teha, andku avaldus ja lahkugu kolhoosist,» öeldi koosolekul. Ed. Vilde nimelisest ühismajandist ei taha naljalt keegi enam ära minna. Palju on aga neid, kes tahavad kolhoosi tulla. Mullu võeti vastu 40 liiget, sellel koosolekul lisandus nendele veel 8 inimest. Soovijaid on rohkem, puudus on aga korteritest. Võeti vastu õige otsus: ehitada kolhoosi kullul 15—20 korterit uutele liikmetele.

Muutuvad inimesed, peab muutuma ka küla ilme. Jäävad meelde esimees sm. Lepassaare sõnad: «Lõhkuge vana rehealused, koristage lagunenud aiad, tehke kodu ümbrus kauniks. Kolhoos on andnud materjale majade remondiks ega ütle abist ära ka edaspidi.»

H. KÄARPUU